

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 7850/05
11.05.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, као чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против решења туженог Гувернера Народне банке Србије Г.бр. 9091 од 01.12.2005. године, у предмету ликвидације банке, у нејавној седници већа одржаној дана 11.05.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Тужени орган је донео оспорено решење о ликвидацији тужиоца на основу коначног решења Гувернера Народне банке Србије Г бр.9068 од 01.12.2005. године, којим је овој Банци одузета дозвола за рад.

У тужби којом оспорава законитост наведеног решења туженог органа тужилац истиче да је решење о одузимању дозволе за рад донето противно чл. 61. ЗУС-а, јер тужени орган није водио никакав нови управни поступак након доношења пресуде Врховног суда Србије У. 2649/05 од 16.09.2005. године, чиме није поступио по примедбама суда из ове пресуде. Такође наводи да је решење о одузимању дозволе за рад засновано на наводима раније извршене контроле из октобра месеца 2001. године, на основу чега су донета и друга решења која су поништавана од стране Савезног суда и Врховног суда Србије. Посебно указује на значај пресуде Савезног суда Ус. бр. 779/02 од 03.12.2002. године, коју сматра пресудом донетом у спору пуне јурисдикције. Како је оспорено решење последица незаконито донетог решења о одузимању дозволе за рад, то је предложио да Врховни суд Србије тужбу уважи и поништи оспорено решење, те поступак обустави.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио суд тужбу као неосновану одбије.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Врховни суд је нашао да је поднета тужба неоснована.

У овој управној ствари је неспорно да је тужени применом чл. 30. ст. 1. тач. 6. Закона о банкама и другим финансијским организацијама донео решење Г. бр. 9068 од 01.12.2005. године, којим је одузео дозволу за рад тужиоцу, као и да је ово решење коначно.

Према одредби чл. 20. ст. 1. Закона о стечају и ликвидацији банака и друштава за осигурање на основу решења о одузимању дозволе за рад Народна банка Србије одмах доноси решење о ликвидацији банке. Чланом 21. истог Закона прописано је да се одредбе Закона којима се уређује стечај привредних друштава и одредбе овог Закона којима се уређује стечај сходно примењују и код ликвидације, осим одредаба којима се уређује одбор поверилаца, разлучни повериоци, побијање правних радњи, осигурање депозита, исплатни редови. Стога суд налази да је тужени правилно, на основу чл. 20. ст. 1. Закона о стечају и ликвидацији банака и друштава за осигурање донео оспорено решење након што је решење о одузимању дозволе за рад тужиоцу постало коначно.

Суд је ценио све наводе тужиоца изнете у тужби, али је, с обзиром на изложено, нашао да су ти наводи без значаја за другачију оцену законитости оспореног решења. Ово стога што је предмет овог управног спора оцена законитости решења о ликвидацији банке, које тужени доноси након коначности решења о одузимању дозволе за рад банке, а сви наводи тужбе се у суштини односе на оспоравање законитости решења о одузимању дозволе за рад, које је суд оценио у пресуди донетој у предмету У. бр. 7851/05.

Са изнетих разлога, суд је о поднетој тужби одлучио као у изреци пресуде, на основу чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 11.05.2007. године, У.бр. 7850/05

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж